

De enige ex-Flakkeënaar
onder betaalde voetballers

Adrie Mellaard doet het goed bij N.E.C.

STAD AAN 'T HARINGVLIET

— Adrie Mellaard (26) is momenteel de enige ex-Flakkeënaar die het als voetballer tot in de eredivisie „geschopt” heeft. Voor de derde achtereenvolgende competitie heeft hij zich nu contractueel gebonden aan N.E.C. uit Nijmegen.

Hij vervult zijn functie als linksachter bij NEC bijzonder goed. Dat moge niet alleen blijken uit het feit dat linksback zijn vaste plaats is, daarvan getuigen ook de punten die de redactie van „Studio-Sport” zondagsavonds al enkele malen (3 maal 4 punten) aan hem toekende, in de race om „de beste voetballer van het jaar”.

Zaterdagavond speelde NEC in Eindhoven tegen PSV, een wedstrijd die NEC op de valreep nog met 2-2 (na een 0-2 voorsprong) moest afsluiten. Daarna reisden Adrie Mellaard met zijn vrouw Nel naar het ouderlijk huis aan de Molendijk 72 in Stad aan 't Haringvliet.

Daar kaarten we nog even met hem na over de wedstrijd NEC-PSV. Adrie Mellaard had de uit Denemarken afkomstige Bent Smidt Hansen als tegenstander. „Op snelheid kon ik hem wel pakken, maar hij heeft nu eenmaal een vlottere aanzet. Zijn eerste vier, vijf meter zijn bijzonder snel”.

Overigens is Smidt Hansen niet gevaarlijk geweest. In de voorbereiding van de twee PSV-doelpunten had hij nauwelijks een aandeel. Adrie Mellaard had dus strikt zijn opdracht (Smidt Hansen in bedwang te houden) uitgevoerd.

— Hoe is hij bij NEC terechtgekomen?

„Op mijn 8e jaar ben ik begonnen bij SNS. In november 1966 ben ik getrouwd en naar Spijkenisse verhuisd. Daar speelde ik tot mei 1967 in het 2e elftal van Fortuna Vlaardingen. In mei 1967 verhuisde ik naar Grave, waar ik al vanaf 1964 als onderofficier bij de Technische Dienst werkte in de Gen. de Bonskazerne. Ik liet me inschrijven als amateur bij NEC. Ik speelde 5 wedstrijden in het tweede, was toen eens reserve bij het eerste voor een wedstrijd tegen de FC Twente. Ik moest invallen en na die wedstrijd kreeg ik meteen een contract. En sinds die competitie '67-68 heb ik alle wedstrijden meegedraaid”.

— Is er sprake van clubliefde?

„Och, wat is tegenwoordig clubliefde? Die is er haast niet meer. Als je in het veld staat, voel je maar één ding, en dat is de wil om te winnen”.

Hij vertelt dat het betaalde voetbal van het amateurvoetbal verschilt door met name de begeleiding, de trainingsmethoden en de technische aanwijzingen.

Op onze vraag: „Als je nu eens trainer bij je vroegere club SNS zou worden, hoe zou je dan handelen?”, antwoordt hij: „Het beste zou zijn om systeemvoetbal ver door te voeren, om elke speler met opdrachten het veld in te sturen en om goed toe te zien dat hij zich stipt aan die opdrachten houdt. Anders heb je er nog niets aan”.

— Hoe is de sfeer bij NEC?

„Uitstekend. Beter dan vorig jaar vooral door de verkoop van Ressel”.

— Wat verdien je?

Bij een gewonnen wedstrijd een premie van f 250,-, bij een gelijkspel f 125,- en bij een verloren match f 10,-. En verder nog een vast be-

drag, maar daar kan ik niets over zeggen”.

— Wat vul je op de toto in, als NEC erop voorkomt?

„Zoals ik denk dat het goed is. Zonder chauvinistisch te zijn. Als NEC in Amsterdam tegen Ajax moet voetballen, vul ik het vaakst een één in”.

— Hoe eindigt NEC deze competitie?

„Ik heb altijd gezegd: bij de eerste 7. Zoals de zaken er nu voor staan, zit dat er zeker wel in”.

We kijken nog even in het mooie plakboek dat thuis door pa, zus en drie broers (nauw)keurig wordt bijgehouden en waarin al Adrie's verrichtingen in kranteknipsels en foto's worden bewaard. Dan moet de enige ex-Flakkeese, betaald voetballer — die zich als een zeer sympathieke sportman ontpopt — weer weg: „Even door naar Rotterdam en dan weer gauw terug naar Grave”.

Uit "Ons Eiland."
oktober 1970.